

[Carsten Raft.]

simpelt hen er ved at blive skilt ud af det øvrige Samfund. Af Aarsager, som er samfundsbegrundede, og som Samfundet kan gribe ind over for, er disse Borgere ved at nærme sig den Gruppe Mennesker, som af fysiske Aarsager, som Samfundet er magtesløst over for, frister en ulykkelig Tilværelse paa Anstalter eller under anden Forsorg.

Det er en Situation, som kunde opfordre Partiernes til samlet at søge de Metoder, hvorpaa disse Mennesker kan hjælpes, uden at man ved disse kunstige Midler griber unødigt stærkt ind i Erhvervslivet og tilføjer det Skade. Jeg henviser her ganske særlig til Landbrugets erhvervmæssige Omtaalighed paa dette Omraade og efterlyser Forsøg paa at tage Hensyn f. Eks. til Roesæson og Høsttid, naar man skal tilrettelægge den Slags Arbejder. Der er vel ogsaa Grund til at spørge om de Undersøgelser, der er foregaaet paa dette Omraade, og som skulde gøre, at man fuldt ud blev klar over, hvordan hele Situationen ligger paa Arbejdsløshedsomraadet. Jeg er ikke med den ærede Ordfører for Venstre Hr. Erik Eriksen helt sikker paa, at det kan siges saa stærkt, som det ærede Medlem gjorde, thi mange af disse langvarigt arbejdsløse er alligevel arbejdsmæssigt i en saadan Situation, at jeg er tilbøjelig til at tro, at Landbruget ikke vil have dem, og jeg tror, at det gælder om mange af de unge, der har Valget mellem at lave Vejarbejde for en indskrænket Løn — for Lønningen bliver altid indskrænket, idet der bare bliver Fradrag i Arbejds-mængde —, at unge, raske, normale Mennesker foretrækker Lønnen i det almindelige Erhvervsliv, som er højere i Forhold til Lønnen for Nødhjælpsarbejder.

Jeg er for saa vidt enig med det ærede Medlem, naar han hævdede, at Regeringens forkerte Erhvervs politik er Skyld i meget af denne Elendighed. Men Regeringen beholder vi jo desværre nok en Del Tid, og de arbejdsløse beholder vi derfor ogsaa. Og de danner efter min Opfattelse et isoleret Fænomen, som man ikke kan vise bort fra sig, og som man har Forpligtelse over for. Uanset hvordan man ser paa den erhvervs-politiske Situation, er man stillet over for disse Mennesker, der er ved at glide helt ud af Samfundslivet, saaledes at man maa gaa til en alvorlig Overvejelse af, hvad der kan gøres, og se at foretage et samlet Forsøg paa at hjælpe dem i deres Vanskeligheder.

Desværre er det forelagte Lovforslag ikke noget godt Grundlag for et Forsøg paa en saadan samlet Løsning af Opgaven. Der har været en Tilbøjelighed i Regeringspressen

til at gøre Forslaget til noget nyt og epokegørende. Dette passer jo slet ikke. Det er meget karakteristisk, at Bemærkningerne til de fire første Paragraffer begynder med Ordene: Bestemmelsen svarer til Bestemmelsen i Paragraf det og det Stykke det og det i et eller andet tidligere forelagt Lovforslag. Og for at det skal være ganske tydeligt, hedder det for § 5's Vedkommende: Bestemmelsen svarer ganske til § 7 i den og den Lov. Det er altsaa med andre Ord et Sammenpluk af de tidligere Lovforslag, og det har ganske de samme Fejl, som de havde, endda i forstærket Grad.

Det er min bestemte Opfattelse, at disse Mangler ganske domineres af en bestemt Hovedgruppe. Det slog mig, da jeg ved Forberedelserne til mine Bemærkninger om Arbejdspligten gennemleste Forhandlingerne om den frivillige Arbejdstjeneste for Ungdommen. Det slog mig under Forhandlingerne om de langvarigt arbejdsløse i Fjor, og det lyser efter min Opfattelse ud af dette Lovforslag. Hele dette Lovgivningsforsøg har Slagside. Det beskæftiger sig saa ganske overvejende med den ene Side af Sagen. Men Sagen har to Sider. Først en Skyggeside, en negativ Side, hvor det drejer sig om en social Ambulancetjeneste, Hjælpen over for de arbejdsløse; og denne Side af Sagen har næsten helt bjærgtaget Forslagsstillerne. Men der er en positiv Side, en Lysside — de store nyttige Arbejder, som skal gennemføres.

Dem er der som Regel ofret meget lidt Opmærksomhed. Derfor fanger Forslagene ikke Opmærksomheden, de fænger ikke i Offentligheden, og de Myndigheder, som skal benytte de vedtagne Love, har ingen Interesse for dem. Der er ogsaa i Lovgivningsarbejdet noget, der hedder „publicity“, og jeg tror, at det er forsømt i høj Grad ved disse Forsøg.

I Lovforslaget i Fjor havde man opført 35 Mill. Kr. til Cykle- og Spadserestier langs Landeveje. Det er dog en Post. Det er lige saa meget, som Folkeskolen koster et helt Aar. Men det Antal Samfundsborgere, som skal nyde godt af Foranstaltningen, staar ikke i et rimeligt Forhold til Millionudgiften. Der er selvfølgelig Færdselen i Nærheden af en By, som Landevejen løber igennem. Men det er dog en lokal Interesse, som maa varetages lokalt. Og der er Cyklefærdselen fra de større Byer om Søndagen ud i Naturen, men den skal netop ledes væk fra Landevejene ad særlige Ledelinier tværs gennem uberørt Natur. Og paa de egentlige Landeveje hersker Automobilerne, og Fodgængere og Cyklister